

Zjednotený v smrti a vzkriesení

Čo Písmo učí o krstoch

S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus.

Galatským 2:20

Lebo všetci, ktorí ste pokrstení v Krista, Krista ste obliekli.

Galatským 3:27

Zjednotenie s Kristom je to najpodstatnejšie v Božom pláne spasenia a jednota s ním je

základnou zjavenou pravdou Písma o spasení človeka. Nachádzame ju na rôznych miestach Písma a vždy, keď je reč o spasiteľnom konaní Boha. Spása je v Kristovi a jedine jednota s ním zabezpečuje realizáciu jeho diela spasenia v živote jednotlivca.

Jednota veriaceho s Kristom sa prejavuje v rôznych oblastiach či stránkach jeho života. Vzťahuje sa nielen na prítomnosť, ale aj na minulosť a budúcnosť. Je opísaná rôznymi metaforami a obrazmi. Všetky sú rovnako dôležité a každá z nich upriamuje pozornosť na inú stránku tejto jednoty. Článok sa tematicky radí do série Čo Biblia učí o krstoch, a preto sa v ňom sústredíme len na tú stránku zjednotenia s Kristom, ktorá je v bezprostrednom vzťahu k tejto téme.

Ak o jednote s Kristom začneme uvažovať pohľadom do minulosti, môžeme povedať, že podľa listu Efezským 1:4 počiatok tejto jednoty bol v Božej mysli a jeho pláne už pred založením sveta (*„tak, ako si nás v ňom vyvolil pred založením sveta...“*), vzhľadom na nás teda leží „v minulej“ večnosti. Zjednotenie s Kristom bolo dlhé veky tajomstvom, teraz je však zjavené Duchom jeho svätým apoštolom a prorokom, ktorým Boh oznámil bohatstvo tohto tajomstva a tým je *Kristus v nás* (Efezským 3:5-6; Kolosenským 1:26-27) a *my v Kristovi* (2. Korinským 5:17).

Zjednotenie s Kristom a naše spasenie sú dve neoddeliteľné skutočnosti, ktoré sa navzájom prelínajú. Spasenie sa začína tam, kde je počiatok zjednotenia s Kristom, a z Písma, ako sme už uviedli, môžeme vyrozumiť, že naše spasenie sa začína vo večnosti, a to ešte predtým, ako svet začal existovať a veľmi dávno predtým, ako sme my sami uzreli svetlo tohto sveta.

Všetci zhrešili

„Lebo nieto rozdielu, lebo všetci zhrešili a nemajú slávy Božej.“ (Rímskym 3:23),

„Preto ako skrze jedného človeka vošiel hriech do sveta a skrze hriech smrť, a tak prešla smrť na všetkých ľudí, pretože všetci zhrešili “ (Rímskym 5:12). 3. a 5. kapitola listu Rímskym opisujú stav človeka pred Bohom. Ich spoločná výpoveď znie: Všetci zhrešili. To je realita každého človeka, ktorý sa prirodzeným spôsobom narodil na túto Zem. Hriech do sveta vošiel cez jedného človeka, Adama, a skrze hriech do sveta vošla aj smrť.

Obe kapitoly rovnako hovoria aj o vykúpení a ospravedlnení z tohto nedobrého hriešneho stavu:

„ospravedľňovaní súc darmo jeho milosťou, skrze vykúpenie, vykúpenie v Kristu Ježišovi“ (Rímskym 3:24),

„A tak teda ako jedným pádom odsudzujúci výrok na všetkých ľudí na odsúdenie, tak i jedným ospravedľňujúcim výrokom dar milosti na všetkých ľudí na ospravedlnenie života. Lebo ako neposlušnosťou toho jedného človeka stali sa mnohí hriešnymi, tak aj poslušnosťou toho jedného stanú sa mnohí spravodlivými .“ (Rímskym 5:18-19). Vykúpenie, ospravedlnenie a všetko ostatné v súvislosti s našou záchranou pred večným zatratením sa udialo poslušnosťou toho jedného – prostredníctvom Ježiša Krista. Preto zjednotenie s Kristom je pre naše spasenie podstatné a nesmierne dôležité – je to otázka večného života a večnej smrti.

Božia spravodlivosť

Za hriech je smrť – to je požiadavka Božej spravodlivosti. Smrť fyzická (prvá smrť) a večné zatratenie – večné odlúčenie od Boha (druhá smrť). Pravda je taká, že všetci sa rodíme hriešni, všetci sme hriešni už v Adamovi: „*skrze jedného človeka vošiel hriech do sveta a skrze hriech smrť, a tak prešla smrť na všetkých ľudí, pretože všetci zhrešili*“

. Rovnakou pravdou je, že Boh na svoje stvorenstvo nezabudol, miluje nás (Ján 3:16). Božia spravodlivosť požaduje našu smrť, ale Božia láska chce, aby sme žili a mali spoločenstvo s Bohom. Porozumieť Božiemu riešeniu tejto „dilemy“

A

znamená porozumieť nášmu spaseniu. Porozumieť spaseniu znamená porozumieť, ako sa pri nás (alebo s nami) naplnila Božia spravodlivosť (za hriech je smrť) a ako súčasne Boh dosiahol to, že môžeme mať večný život a spoločenstvo s ním, čím je naplnená jeho láska k nám. Boh túto „dilemu“ vyriešil tým, že nás (spasených) zjednotil s Kristom.

Východiskovým textom v pokračovaní našej úvahy bude 6. kapitola listu Rímskym. *Predtým však ešte jedna dôležitá poznámka*

: Keď apoštol Pavol v prvých 4 kapitolách listu Rímskym hovorí o pokání, toto poslanstvo smeruje k všetkým ľuďom. Každý človek potrebuje vedieť o svojom hriešnom postavení pred Bohom a rovnako potrebuje vedieť, že z tohto svojho postavenia potrebuje byť vykúpený. Hneď od prvého verša 5. kapitoly hovorí však už len k tým, ktorí sú ospravedlnení z viery v Pána Ježiša Krista (

my, nás, všetci

...). V tomto zmysle treba čítať a chápať aj ďalší text tohto článku („

Ospravedlnení súc teda z viery máme pokoj blížiti sa k Bohu skrze svojho Pána Ježiša Krista“ – Rímskym 5:1).

Zomreli sme hriechu, aby sme chodili v novote života

Začneme veršami 2-4: „Lebo ved’ ktorí sme zomreli hriechu – ako budeme ešte žiť v ňom?! Alebo či neviete, že všetci, ktorí sme pokrstení v Krista Ježiša, pokrstení sme v jeho smrť? Pochovaní sme teda s ním skrze krst v smrť, aby sme, ako Kristus vstal z mŕtvych slávou Otcovou, tak aj my chodili v novote života.“

O pôvode a význame slova *krst* (*krstiť*, *pokrstiť*) sme písali v článku *Čo Písmo učí o krstoch – úvod* ^B. Uviedli sme, že týmto slovom slovenskí (a českí) prekladatelia Písma nahrádzajú pôvodné grécke slovo *baptizó*, ktorého základný význam je *ponoriť* (spôsobiť, aby niečo bolo ponorené pod hladinu tekutiny). Okrem toho Písmo slovo *baptizó* a následne aj slovenské *krstiť* (*krst*, *pokrstiť*) používa aj v prenesenom, metaforickom význame *zjednotiť*, *stotožniť* (viac pozri citovaný článok ^B). Tak máme čítať a rozumieť aj text 6. kapitoly listu Rímskym.

Ak by sme slovo *pokrstiť* (*krst*) chápali v doslovnom základnom význame pôvodného gréckeho slovesa *baptizó*, tak by text hovoril o tom, že sme boli doslovne ponorení do Krista a jeho smrti, a teda skrze doslovné ponorenie do Krista sme boli spolu s ním aj doslovne pochovaní (uložení do hrobu). Pretože sa to s nami určite nestalo doslovne – vtedy sme ešte skutočne (fyzicky) ani neexistovali, preto je lepšie a správnejšie v týchto veršoch/textoch 6. kapitoly čítať slová *pokrstiť*, *krs*
t v

ich obraznom (prenesenom) význame

zjednotiť

(popr.

stotožniť

).

Text 6. kapitoly listu Rímskym teda hovorí, že sme spolu s Kristom zomreli a spolu sme boli aj pochovaní (verše 2-3) a tiež hovorí, že sme zomreli tak, že sme boli ukrižovaní – a to sa stalo vtedy, keď sme ešte neexistovali. Stalo sa to však tak, že na kríži zomrel Ježiš Kristus a my sme zomreli spolu s ním, lebo sme boli s ním zjednotení. Tak to o sebe píše aj apoštol Pavol („*S Kristom spolu ukrižovaný som...*

“ – Galatským 2:20). Písmo neodkrýva detaily a ani túto udalosť a skutočnosť podrobnejšie neobjasňuje. Neobjasňuje ani technickú stránku nášho zjednotenia s Kristom, ostáva len pri výpovedi (konštatovaní), že sme boli s Kristom zjednotení, a tým sme spolu s ním boli aj ukrižovaní a spolu s ním sme aj zomreli a spolu s ním sme boli aj pochovaní. Tieto skutočnosti znamenajú to, že sa naplnila Božia spravodlivosť, ktorá požaduje smrť za hriech. Boh nás zjednotil s Ježišom Kristom a tým náš hriech bol pripočítaný jemu, Ježišovi Kristovi z Nazareta. Náš hriech je potrestaný, lebo v dôsledku zjednotenia s Kristom sme v okamihu Kristovej smrti zomreli aj my.

Zomreli sme tak, ako to žiada zákon. Boli sme hriešni, preto sme museli zomrieť – a zomreli sme – to je výpoveď Písma v tejto 6. kapitole. Božia spravodlivosť a zákon sú neúprosné! Preto aj pri nás sa musel naplniť súdny výrok: Za hriech je smrť. Nezomreli sme fyzicky. Fyzicky zomrel Kristus, ale pretože sme boli s ním zjednotení, v očiach zákona a podľa Božej spravodlivosti sme zomreli aj my s ním. Rovnako sme s ním boli uložení aj do hrobu – spolu s ním sme boli aj pochovaní.

Aký význam má to, že sme zomreli spolu s Kristom?

Predovšetkým ten, že keď sme zomreli, tak sme zomreli hriechu a hriech nad nami už nepanuje. Hriech nad nami už nemá moc („*Lebo čo zomrel, hriechu zomrel raz navždy... Tak aj vy súd'že o sebe, že ste mŕtvi hriechu...*“ – verše 6:10 a 11, „*Smrť, kde je tvoj osteň?*“)

...
Osteň smrti je hriech
...“ – 1. Korintským 15:55-56). Ak by sme neboli zomreli, hriech by nad nami ešte panoval – a nielen to, ešte by sme podliehali aj druhej smrti. Tým, že by sme boli pod mocou hriechu, boli by sme aj pod vládou a mocou druhej smrti. Náš starý človek bol spolu s Kristom ukrižovaný, a tým naše telo hriechu (= stará prirodzenosť) bolo Kristovou smrťou (a tým aj našou smrťou) zmarené, aby sme viac neslúžili hriechu (verš 6), lebo ten, kto zomrel, je už ospravedlnený od hriechu (verš 7). Slová

ospravedlnený od hriechu

znamenajú, že takémuto mŕtvemu človeku hriech už nevládne, nie je pod jeho jurisdikciou – hriech naň nemá právny nárok. Preto bolo nevyhnutne potrebné, aby sme zomreli, a Boh to zariadil tak, že nás zjednotil s Kristom. (

Poznámka:

To, že aj spasení ľudia, Božie deti, zhrešia, je už celkom iná téma, ktorej sa v tomto článku nevenujeme.)

Vstali sme z mŕtvych spolu s Kristom

V 6. kapitole sa nehovorí len o Kristovej smrti a jeho pochovaní, ale sa hovorí aj o jeho vstaní z mŕtvych. Ako sa na nás vzťahuje smrť a pochovanie s Kristom, vzťahuje sa na nás aj vzkriesenie. Boli sme vzkriesení, *aby sme, ako Kristus vstal z mŕtvych slávou Otcovou, tak aj my chodili v novote života* (verš 4). Kristus nezostal v hrobe – vstal z mŕtvych, a tak sa to podobne vzťahuje aj na nás, lebo sme s ním zjednotení. Zjednotení sme s Kristom nielen v smrti, ale aj vo vzkriesení. Kristus vstal z hrobu (bol vzkriesený) fyzicky a my sme už vtedy spolu s ním vstali v duchovnej rovine (duchovne), aby sme mohli chodiť v novote života s Bohom, aby sme s ním mohli mať spoločenstvo, aby sme oslobodení súc od

hriechu mohli konať Božie spravodlivé skutky, lebo sme podrobení v službu spravodlivosti (verš 18). Fyzické vzkriesenie (vykúpenie tela) do večného života je vďaka stotožneniu s Kristom pre nás rovnako isté, avšak ešte ho len očakávame, je to pre nás budúca udalosť (Rímskym 8:23).

Kľúčové momenty nášho spasenia

Za kľúčové momenty nášho spasenia môžeme považovať nasledovné udalosti: *zjednotenie s Kristom v smrti, pochovaní a vzkriesení*

. Všetky udalosti sa s nami skutočne stali a všetky sú Božím dielom. Žiaden človek nemá na nich podiel ani zásluhu, ani ich nijakým spôsobom nemôže spôsobiť (uskutočniť, urobiť).

Zjednotenie s Kristom, ukrižovanie s Kristom, smrť s Kristom, pochovanie s Kristom a vzkriesenie s Kristom sú skutočnosti, ktoré sú pre nás neviditeľné, ale sú reálne a pravdivé, lebo tak to zjavuje Písmo – a oni sa s nami skutočne aj udiali. Je to Božie dielo s nami. Tieto neviditeľné skutočnosti uchopujeme a prisvojujeme si pri obrátení vierou v evanjelium Ježiša Krista,

aby bolo oslávené meno nášho Pána Ježiša Krista vo vás a vy v ňom.

2. Tesalonickým 1:12

Pramene a poznámky:

^A Slovo dilema píšeme v úvodzovkách, čím chceme povedať, že ide o dilemu len z ľudského hľadiska, lebo pre Boha nič, ani toto, nie je dilemou.

^B Pozri Solas číslo 30, jar 2016, str. 19-25, alebo článok s textom v plnom znení na adrese

<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/co-pismo-uci-o-krstoch-uvod>

